

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házból...

EGYETERTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. halmö-utca 7. sz.

TÁVIRATOK.

Kecskemét, március 17. (Az „Egyetértés” távirata) Mocsary Lajos felsőkerületi képviselőnk tegnap délelőtti városunkba érkezett...

Bécs, márc. 17. (Jelentés a „Pest. Corr.” szerint a magyar delegációból.) Előnk Szegényi-Marich gyöngékedése...

Bécs, márc. 17. A birodalmi tanács budget bizottsága jelentésként vita után az 1877-iki póthitelek a külügy és hadügy részére elfogadta...

Pétervár, márc. 17. „Golos” úgy tudja, hogy a pétervári városi tisztikar a helygubernátor parancsa...

Pétervár, márc. 17. „Agence Russe” jelenti: A ratifikációk kieszorítottak, ezek közhírre tétele...

a hatalmakkal való közlés után fog történni. — Reouf pasa azonnal elutazott. Azon hír, hogy Oroszország elleni Görögországnak...

Páris, március 16.

Lapjaink és kávéházi politikusaink kifáradtak. Andrassy gróf és Ausztria-Magyarország állásfoglalásának bírálatával, az elsőbből sokan azt is mondják...

Valóban nagyserűt is az angol jellem ily válságos idő közepét. Csak egy dolog van, mi átkot bántja, az hogy meghagyják magukat...

Itt mindnyájan az angol parlament föllépésében, a kormánytalan erőgyűlésében az angol nemzet akaratának visszafordulását látják.

Ha a törökök, bár miként látszanak is le- verve, minden tetterőt és lelki rugózkodásukat nem vesztették meg...

Azonban ezen erélyesség némileg gyanus is s alig képzhető, hogy egészen önkényes lehetne. A porta most Ausztriának azt mondja: „Te elhagytál, mikor csak egy szarvada, egy lépésbe- került volna minket megmeníteni...”

Bécs, márc. 17. A birodalmi tanács budget bizottsága jelentésként vita után az 1877-iki póthitelek a külügy és hadügy részére elfogadta...

Pétervár, márc. 17. „Agence Russe” jelenti: A ratifikációk kieszorítottak, ezek közhírre tétele...

Azonban alig hihető, hogy a dolgok annyira jöjjenek és nem hisztük Törökországtól, ép oly kevéssé mint Ausztriától, hogy ellenséges álljanak egymással szemközt...

Bismarck hercegről nyugtalanító hírek szólnak. Egyszerűen elmondta, hogy a guta kórja. Nem is volna esoda, s ha az még most talán nem is igaz...

A képviselőház március 16-án hétfőn déli- előtt 11 órakor ülést tart.

Március 15-ét Kerezen az megülte a ha- zafias polgárság. Az ünnep jelentőségét emelte az, hogy a választókerület közszékei különtégek által képviselték...

Meghitták maguk körébe Komjathy Béla képviselőt, s Verhovay Gyulát, a kik engedve a szives meghívásnak, lerándultak s a néphez a nemzeti ünnep jelentőségéről szót beszédüket tar- tották...

A választókerület küldöttei az ezen alkalom- mal tartott értekezletükön egyhangulag Komjathy Bélát a felszólított turkevi kerület mostani képviselőjét jelölték ki...

Komjathy Béla miután meggyőződést szerzett, hogy a kerület jelenlegi képviselője s pártunk tevékeny tagja, több nem hajlandó a ke- rületben föllépni...

Komjathy után Verhovay szólalt fel, s elvörösödött, hogy habár most volna először az előzetben, miszerint az elvek győzelmének érde- kelt kívül a baráti rokonszenv meglevél csatla- kozók a karczagi kerület polgárainak egyhangu szerezés válszásiához...

Komjathy Béla föllépése a karczagi kerület- ben e szerint oly bevezetőt ténylet, a mily biztos s kerületben győzelme. Az ő föllépése rendkívül zavarta hozta azon csekély programnéklüli töre- deket is...

szerűen egyéb nem igen lesz, s komolyan a ke- rületben nem is fogják renni.

A pénzügyi bizottságból.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma d. e. 11 órakor tartott ülésében, Zsedényi távollétében, Somssich Pál elnököt. Távvalás alá kerülván a kiegyezési provisorium 2 havi meg- hosszabbításáról szóló törvényjavaslat, felszólal.

Lukács Béla ki azt tartja, hogy e két hó nem lesz elégséges a még hátralévő kiegyezési kérdések és differenciák elintézésére. E két hó alatt a külügyi kormány oly nagyobb akciókat tervez, a mely a monarchia két állama közti soli- daritást a leghatározottabban feltételezi. A két kormány ugyanezen időt oly tárgyalásokra akarja felhasználni...

Hióváth Lajos a javaslatot elfogadja, kiemel- vén, mily nagy nehézségekbe ütközik egy hosszabb idejű provisorium létesítése. Még ha megengedné is, hogy a külügyi viszonyok miatt egy hosszabb idejű provisorium szükséges, ma nem lehetne arról tanácskozni...

Helly kiemeli, hogy egy haldokló törvény- hozás utolsó perceiben, alig foglalkozhatik helye- sen ily nagy fontosságú kérdésekkel. Annnyal in- kább volnának ezek a jövő országgyűlésre halasz- tatók...

Hegedűs Sándor szerint a kiegyezés má- r évek óta tárgyalás alatt áll s nem volna helyes még a jövő országgyűlést is kiegyezési tárgyalások- kal foglalkoztatni. A külügyi helyzet még szükse- gesebb teszi, hogy minél rövidebb idő alatt rendezett állapotok létesüljenek a monarchiában.

Zichy Nándor gr. egy oly rövid idejű provi- soriumot, melynek czéja a hosszabb idejű provi- sorium létesítése lenne elfogadja; de a jelen ja- vaslat elfogadására nézve annyira volna, mint a házban elfoglalt állásponjtján feladása. Ezségségs provisoriumot igenis megszavazna, de nem azt, mely csak a helyegyezésnek veti meg alapját.

Kerkapoly Károlykérésinté az iránt, vajjon a kormány a kiegyezés javaslatok tárgya- lásának befejezése után, vagy azelőtt akarja e a költségvetést tárgyalni.

Szél miniszter azon nézetben van, hogy a költségvetés tárgyalása még a kiegyezés befejezte előtt volna megkezdendő. Ez értelemben indítványt is fog a ház elé terjeszteni.

Kerkapoly már az első provisorius tja- vaslat tárgyalása alkalmával hosszabb időt tartott szüksegsnek. Most sem tart elégségsnek két hó- napot a kiegyezés befejezésére, s a költségvetés- nek a két házban való elintézésére, a midőn még egyéb fontos dolgok is megszaktandják a tá- rgyalásokat. A praecipitálás egy neme nélkül nem is lehet erre két hó elégségs, s a monarchia mindkét államára nézve is inconvonienciával jár két-három hónapokig, más factorokhoz is, pl. a bankhoz azon kivánalommal járni, hogy miután nem tudtak egymás közt megegyezni, ismét meghosszabbítás szükséges.

Szólv megnögyvással nem tud gondolni arra, hogy ily fontos ügyek elintézésére két, havi idő- köz tüzessék ki.

Szél miniszter csak röviden nyilatkozik, mert mint gr. Zichy felmenté, provisorium minde- nyestem kell, még azok szempontjából is, kik a kiegyezést nem akarják s hosszabb provisoriumot tartanak létesítendőnek. Ha azt nem akarjuk, hogy március végével törvénynéklüli állapot álljon be, provisorium intézkedés mindenesetre szükséges. A 3 hónap nem oly elégségs, de nem is a kormány-tól, hanem más tényezőktől függött az, mennyi...

gom öt feladni, — felel haragosan a marquis, — de csak azon feltét alatt, ha ön szereti fog. Ha sérte érzi magát ezáltal, ha ön bánt engem: nem rendelkezhetik-e ön szabadon szívével? A megvetés, melyet e nyomorult most kelt lelkében, nem törtülte-e még fel szerelmének emlékeit? Búne nem menti-e önt fel eskü alól? — Gio- vanni vörörs szemekkel s összeszorított ajakkal lépé szét a keblét félt ruhát. Erkölsí ereje fogy- talt volt; egyedül az ösztön örködött felette; egy- izzó melegség sugárzott. Diodato vad törömmel hallá, kinzött szívének lázas ütéseit, és megfogván Judith kezét, így szólt: — Engedd, hogy új- jadra vonjam e gyűrt, azon örök szerelem jelké- péit, mely tisztább örömben s boldogságban fog egyesíteni bennünket.

A zsidónő, kétségbeesetten, magánkivil, meg sem kísérté elvonni kezét. Ő a sibrekre tekintett, de a perczben Giovanni, szétlétván az öt el- takaró lombokat, a sebzett oroszlan hűhével ugrott ki rejtkehelyéből, letépe a gyűrt a leány újjáról, s hatalmas erejével kettétörvén azt, a darabokat Diodato arcába dobta.

A marquis rék akart rohanni, kirántván kard- ját hűveléből. De az izmos ifju megragadá karját s térdre szorította őt:

— Ne haragj, kigyó! — mondá neki a leg- melyebb megvetés hangján, — vagy lábaimmal tiporlak el!

— Segíts! segítség! — kiálta Diodato. Scalia Lorenzo is társa, tanui léven a várat- lan jelenetnek, a marquis segítségére siettek, fegy- vereikkel Giovanniá cölözvén:

— Adja meg magát, ifju ember, adja meg magát, vagy rögtön lelévöm, — mondá Lorenzo. Giovanni gyorsan tekintett maga körül; de már minden oldalról körül volt fogva a sibreik al- tal, kik Diodato segélyhívására megjelentvén, min- den utat elzártak, hogy lehetetlen volt menek- külsére gondolni.

Elhagyá tehát bátyjának karját. — Nem a szerelem szót az imént ajkaidról, atyám fia, — mondá szomorú hangon; — a gyű- lölet szava volt az. Nem mervén elarúlni fitred, őt magát akarod kényseríteni a megadásra. Jól...

idő legyen elég a kiegyezési tárgyalások befeje- zésére. Szóló nem vállalhat az iránt jófálást, hogy 2 hó alatt a kiegyezési tárgyalások minden- estére befejezettek, de az indok, melyért a kor- mány a két hónapot javasolja, bir jogosultsággal, s ez indok az, hogy [minél hosszabb idő tüzetik ki, annál tovább tartanak a tárgyalások, pedig a ki a kiegyezést akarja, annak ohajtania kell azt is, hogy az minél előbb létesüljön. A dolgok mai stadium- ban valóban nem lehet mondanı, hogy a hátralévó harmad fél hó alatt a még elintézetlen néhány kérdés nem tárgyalható praecipitálás nélkül. Már egy év előtt terjesztettek be a kiegyezési javaslatot, s így nem mondató, hogy egy haldokló ország- gyűlés foglalkozik azokkal. Kéri a tjavaslat elő- gadását.

A bizottság többsége erre a tjavaslatot általánosságban s részleteiben változatlanul elfo- gadta.

Ezután a költségvetési indemny- tinek 2 havi meghosszabbításáról szóló tjavaslat vétvén tárgyalás alá. Lukács B. e tárgyan rövidbb idejű provisoriumot is elégségsnek tar- tana, hogy legalább meglegyen a pressió a budget mielőbbi tárgyalására, s egy havi provisoriumot helyesebbnek tartana.

Szél miniszter reményli, hogy a költségve- tés áprıl végéig mindkét házban elkészül, de a husvétı ünnepéknaptól esetleg egy két nappal tovább nyulhat a tárgyalás, s nem volna czélserű meg- egyszerű indemnytást kérni.

Tisza miniszterének megjegyzi, hogy a fö- rendházban is kell egy kis időt engedni a budget tárgyalására, egy havi provisorium mellett pedig alig maradna egy pár nap a förendek számára. Magára a kormányra nézve is ohajtandó az, hogy minél előbb rendes budget állapıtassék meg s a kormány ez irányban mindent meg fog tenni.

Zichy gr. megnögyszik a kormány azon nyilatkozatában, hogy maga is ohajtja a budget mielőbbi megállapıtását, mert alkotmányos szem- pontból nem lehetne helyesebb az, hogy a kie- egyezési tárgyalások miatt az ország hosszabb időig megállapıtott budget nélkül kormányozzassék.

A bizottság erre a tjavaslatot általán- ságban, s részleteiben változatlanul elfogadva, az ülés véget ért.

A háború.

Az alkudozások a hatalmak közt a con- gressus tartására nézve még mindig folytak, ezt jelentik Szentpétervárról s ez elégsé fejezi ki azt, hogy megbízható hírek szükiben vagyunk. Eddig még csak Törökország van tisztában a fö- lött, kik küldjön Berlinbe és Savfet pása Sa- dullah beyeval van kijelölve ezen küldetésre. Azt is mondják, hogy már Franciaország is megállapıtott arra nézve, hogy Wadding- ton képviselje ott, de még az nem bizonyos, vaj- jon fog e Francia és Olaszország képviselőt kül- deni; ez mind attól függ, miként határozta el ma- gát Anglia, mely elég világoan kimondotta erre nézve conditio sine qua nonját. A legutolsó hírek szerint, melyekért azonban nem vállalhatunk ke- zességet, Németország rávetette volna Musz- kaországát, hogy a békekötés valamennyi pontját a congressus elibe terjeszse.

Az ázsiai örmények is föl akarnak most oly forma követelésekké lépni, mint a bol- gárok, hercegovozok és bosnyákok, és azt akar- ják, hogy ök is oly autonomiát nyerjenek, mint Bosznia.

A Bismarck által sugalmazott berlini „Nat. Zig.” nem épen reményteljesen tekint a congressus elébe és világoan kimondja, hogy itt más választás nem is lehet mint „eliszapoló- dás” vagy a királyok ultima ratioja, de úgy látszik, hogy az ohajtja, hogy Anglia hajoljon meg az oroszok által befejezett tények előtt. A külni újság pedig Anglia föllépését a görögök ügyében helyesen.

A „Journ. de Deb.” a congressus ered- ményét bencolajta és azon következtetését húzza, hogy az ezen tárgyan föllállított conjecturák közt egy sincs, mely biztatólag mosolyogva elibénk. — Érvelődik a fölött, vajjon ha az angolok és musz- kák nézetei eltérése következtében szüksegségen...

Juno Latinia temploma.

Azon események, melyeket imént elbeszélénk, csak növelék Diodato gyűlölségét fivére iránt. Mindazáltal, ha szívének mélyére tekintett volna, belátandó, hogy nem szereté Juidithot; hogy csak a boszútállás ög vágya jutatta eszébe ezen szerelmet, melynek gyökerei nem nyúltak szívének belsejébe.

De ezen látszólagos szerelem, a zsidónő vo- nakodása által felizgatva, szemében annyira növe- kedett, hogy egy válságos szenvedély mérvét kezdé ölteni.

Ő csak azért üldözé Isák leányát, mivel ez Giovanni szereté, és őt visszatüsitotta. Ha Juidith szívét szabadon megközelíthetők taláta volna, talán soha nem gondolandott reá. Giovanni volt tehát az akadály, mely boldogságának útját állotta. Ezen akadály akarta minden áron eltávolítani ut- jából.

Mint Nápoly leányának fia, Calabria gyer- mekének rölegetve megragadá siciliái születését. Gonoszágának hallatlan nagyságában önmaga választá azon utlatos feladatot, Palmieri kapitány gyilkosát az igazság kezében szolgáltattni. Félit kezdett- ben attól, hogy az átszállítás alatt Giovanni, ki telve volt bátorsággal s vakmerőséggel, megkísérelheté a menekvés. A sibreik bátorságban kevés bizalmat helyezett s inkább a sors esélyére, s saját tekin- telyére, melyet Giovanni gyakorolt, támaszkodva remélé ez ügyet jól elintézhetni. E tekintély azon- ban, melyre támaszkodott, nem létezett. Giovanni Diodato irányában csak oly szánalmat érezett, milyen a erősek a náluk sokkal gyököbbek irány- ban tanúsítanak.

(Folytatás következik.)

AZ „EGYETERTÉS” TÁRCZÁJA.

Az ördög szolgálója.

— REGÉNY. — IRTA GONZALEZ EMMANUEL.

Franciaóól fordítja: NYÁRY LÁSZLÓ.

MÁSODIK KÖNYV. — 13-ik folytatása.

Különbén is a helyzet urának érezé magát. Nem volt-e Giovanni s Judith egyszerre hatalmá- ban? Nem kinozhatta-e őket saját tetszése szerint? — Ugy játszatott eme két szívvel, mint kénye tartotta.

A zsidónő felé hajolt tehát, s édeskesen így szólt: — Ön nem tudja, kedves signora, miképen képes a szerelem átaltakítani az egész embert. Ki volt nálam nagyobb élvárház, széptevő, esztelen játékos? s most az ön ódala mellett elfeledtem az asztalokat, melyeken a játék sorsa által halmo- zódik fel a pénz; elfeledtem egész elhunnt élettem, nem gondolván egyébre szép jövőmél, melynek ön lesz istennője. — Judith örülten pillantott Diodato arcára; e szavak viperák gyanánt sértek fölül, mert hiszen Giovanni hallá mind, mint fivére beszélt. — De a Campo-Forte nem látszott észre- venni agyadalmát, s anélkül, hogy törődött volna a levelek susogásával, melyek bátyját elfűdék, szen- vedélyes hangon folytató.

— Oh, hogyha szeretni akarja engem, Ju- dith, az ön szerelmelenne azon mennyi láng oltára, melyen minden szenvedélyem megtisztul; ön javíthatna meg egyedül e világon. Judith, kell, hogy szeressen engem! — A szerencsétlen leány egész testében reszketett; a hang elakadt torkán; a marquis vallomási csak nagyobbitk zavarát, míg Giovanni szivére mérges török gyanánt ha- tott. A fiatal szökvény erében a siciliái vér for- rásba jött s hallhatóságly boggyott oly hevesen, mint az Étna lávája. Diodato folytató:

Mily boldog vagyok, hogy itt ülhetek, közel önöz, és mikép irigyelnek barátaim boldogságo- mat, ha e helyzetben láthatnának! Ezen öröm egy perczéért életemnek tíz évét volnék megzodá- ni, s egész életemet egy csókjáért.

A jázmin és habérilombok megzodultak. — Oh! hallgasson, kegyelmes uram! — mondá Judith könyek által megtört hangon. Diodato engesztelhetett volt.

— Kell, hogy szeressen engem; én akarom, s akaratom mindig legyőzé az akadályokat. Kegyed szeretni fog!

— Soha! — kiálta fel Judith felkelve. Campo-Forte nem tartá vissza, de gúnysos mosolyával folytató:

— Vigyázzon, távozása, elveszté azt, kinek megmentéséért könyörgött az imént előtem! Gondolja meg ezt jól signora. — Judith nagy, köny- nyelű áztatott szeméit az égbe emelé és értetlenul rogyott vissza a padra.

— Tudom jól, — folytató Diodato, — hogy hasonló vallomás sohasem fogja elhagyni ajkait; de a mit az ajkak nem mernek kimondani, az ki- fejezésé nyerhet egy tekintet, egy kézsorvász által. Az éj már rénk borítja fátályat, az éj, a szerelmesek, és kiváltkép az ifju leányok hű istenasszonya, ki előtt most mindent kimondhatnak a nélkül, hogy pirul- niok kellene. Judith ne feleljen nekem, de tekintsen reám!

A szókötűt befűdő nőrvényzet mármár oly nagyon kezdett mozogni, mintha a vihar által ringatgatott volna.

E zajra a sibreik egyike, Scalia Lorenzo, fél- ben hagyá járását, s figyelni kezdett.

— Elég! elég, kegyelmes uram! — sohajta fel a zsidónő, — a büntetés, melyet reám mér túlhaladja örömet.

— Hóhérvagyok-e én? — felelé Diodato a sértettségs egy nemével. — Jól van! ha az ön szíve már nem egyedül az öné, ha meg van győ- zödve arról, hogy szerelmi vallomásom sohasem fog visszhangra találni keblében, melybe már be- vesűdött megvetendő vetélytársam képe, úgy hely- jön el könyör nélkül. Igaz ugyan, hogy ha távo- zik, — folytató slantab hangon, — úgy Giovanni rögtön e kutyák kezébe esik, kik oly jól szaglá-

lódznak maguk körül, s kiket most tévutra ve- zettünk.

— És újból felemelvén hangját: Ha ellenben beleegyezik, továbbra is meg- hallgatni engem, úgy legalább reménylenem szabad a jövőre nézve. — Judith kendenőt szaktatá el fogaival, hogy elfojtsa sírását; de nem mert fel- kelni. — Ön marad! — kiálta fel Campo Forte.

— Oh! köszönöm! köszönöm! — Ez megragadván az ifju leány géghéideg ke- zeit, ajkaihoz szoritá azokat, míg Scalia Lorenzo gonoszul mosolygott.

A szókötűt medrélől njra különös zaj hal- latszott.

— Oh! kegyelem, kegyelem! — rebegé Judith. — Nem magam számára kérek elnézést, hanem e szerencsétlen számára!

— Szerencsétlen! a férj, kit elmébe helyez! — felelé Diodato kesért hangon. — Ő soha sem fog annyit szenvedni, mennyit én szenvedek, én, ki szeretem őnt, s a ki látom, hogy a boldogság melyről álmodék, elérhetetlen. Különbén jogomban van megzodulnom magamat rajta, ki áruló, gyil- kos, haramia. — Majd még jobban közeledvén Isák leányához, gyűlölet s szerelem által egyszerre áthatott hangon folytató: — Engedd meg szép Judith, felmelegíteni csókjaim által hideg ajkait; engedj, hogy fekéte hajzatod édes illatját beszív- jam s szívémen érezem a te szíved dobogását.

Ugyanezok kirájja karjait a szép zsidóleány után. Scalia Lorenzo, a sibir, visszavonult.

A zsidónő, utolsó erejét összeszedve törekvék kibontakozni a marquis ölélséből.

A levétet nem mozdult meg többé; de e csend rettenetes volt.

— Félék! — mondá Judith, — ön istent kísérti Diodato. Oh! ójjon meg inkább, csak könyöröljön saját fivérének; hiszen mindenek dacára Pietro marquis vére foly ereiben. Ha ő megölt egy embert, úgy nem önnék kell őt megzodul- ni. Aldozzon fel engem, ha akarja, hisz én csak egy zsidóleány vagyok, és becsületem nem nagy számot nyom; ha kell mitrességsé leszék, csak kímélje meg Giovanniát, s ne gyötörje őt, úgy is elégsé kínos helyzetében.

